

La nit de la Puríssima

Quin cel més blau aquesta nit!
Sembla que es vegi l'infinit,
en tota sa grandesa,
en tota sa dolcesa;
l'Infinit sense vels, més enllà de la lluna
i dels estels.

La lluna i els estels brillen tan clar
en el blau infinit de la nit santa,
que l'anima s'encanta
enllà...

Aquesta nit és bé una nit divina.
La Puríssima, del cel va baixant
per aquest blau que ella il·lumina,
deixant més resplendors en cada estel.
Per la nit de desembre ella davalla,
i l'aire se tempera, i el món calla.

Davalla silenciosa...
Ai, quina nit més blava i més formosa!

Joan Maragall

GLOSSA

Retorn

Era amic meu a l'escola. Les circumstàncies personals dibuixaren camins vitals diferents. Feia anys, molts anys, que no ens havíem vist, encara que sabíem l'un de l'altre per amistats comunes. Em deien que el meu company d'infantesa i adolescència seguia sent un home bo. Havia format una família amb la seva esposa —amb qui compartia un amor profund— i els fills, acollits amb joia i dedicació amatent. La seva ocupació laboral demanava, també, molta dedicació. Sabia que a poc a poc s'havia anat distanciant de la pràctica religiosa i debilitant la vida espiritual, personal i familiar.

Un bon dia, havent-se ja jubilat, ens retrobarem i vàrem mantenir una llarga conversa sobre la seva família i els camins que els fills, ja casats, havien pres. De sobte, em digué: «Saps què faig cada matí, a primera hora?» Davant la meua resposta de desconeixement, continuà: «Em llevo a un quart de vuit, a les vuit sóc al gimnàs i a dos quarts de deu vaig a missa a la parròquia que hi ha prop de casa». En veure la meua cara de sorpresa, afegí com a explicació: «Tu ja saps que vaig deixar de practicar quan encara érem joves i només anava a missa amb motiu d'algun casament o enterament, per a la primera comunió dels meus fills i per als aniversaris de casament d'alguns matrimonis amics. Sempre, però, em sentia creient, encara que

sense cap inquietud espiritual i lluny de l'Església. He procurat, però, ajustar el meu comportament a allò que vaig aprendre dels pares, profundament creients i practicants, i de molts dels meus formadors, que estaven en la mateixa línia. Va arribar-me la jubilació coincidint amb l'elecció del Papa actual. Em sorprengué el que llegia sobre ell i les ressenyes de les seves homilies de cada matí. Em sentia afectat per les seves paraules, pels qüestionaments que llençava. Vaig recuperar la pràctica en els oficis de Setmana Santa, m'hi vaig trobar bé i, sobretot, proper a Jesús, que posa la confiança en el Pare fins a donar la vida, el Pare del qual jo m'havia allunyat. Em sento fill estimat de Déu i he recuperat el sentit de pertinença a una comunitat. Ho estic vivint com un retorn al Pare que sempre m'ha estimat.»

El relat d'avui no necessita gaire comentari: una persona com tantes n'hi ha. Una llavor sembrada que cau en terra bona. Una vida arrelada en la fe de la infantesa, que resta somorta, projectada en un testimoni que esdevé servei i acompanyament, un llarg camí de retorn. Déu passa i torna a passar. «Celebrem-ho. Perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat» (Lc 15,23-24).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Maria, Mare de la fe

La Verge Immaculada és la figura que omple tot aquest temps de preparació al Nadal, que és l'Advent. En la seva estimada persona tots ens hi retrobem, ja que és Immaculada i Mare de la fe, «*feliç tu que has cregut!*» (Lc 1,45). El Papa emèrit Benet XVI comenta: «Maria és feliç perquè té fe, perquè ha cregut, i en aquesta fe ha acollit en el seu si el Verb de Déu per lliurar-lo al món. L'alegria que rep de la Paraula es pot estendre ara a tots els que, en la fe, es deixen transformar per la Paraula de Déu» (*Verbum Domini*, n. 124). La fe i l'amor la porten a l'alegria.

En aquest Advent, encomanem-nos a Maria Immaculada perquè ens ajudi en la lluita contra el pecat i ens porti a Crist, font de misericòrdia sempre oberta. L'oració més antiga que coneixem dirigida a la Verge Maria diu: «**Sota la vostra protecció ("Sub tuum praesidium") ens refugiem, oh Santa Mare de Déu; no desoïu les nostres súpliques en les nostres necessitats. En tots els perills deslliureu-nos sempre, Verge gloriosa i beneïda.**» Fou trobada en un paper còpte datat vers el 250 i escrit en grec. Quantes generacions de cristians i fins nosaltres mateixos li hem dirigit aquestes súpliques!

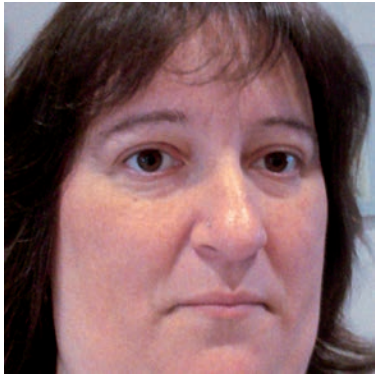
En un sermó famós, Sant Bernat de Claravall (1090-1153), suplica a Maria, en nom de tota la humanitat, que accepti el que li demana l'àngel, i així es faci realitat la salvació i la llum de Déu per l'Encarnació. L'àngel li demana que es llevi de pressa, que corri vers Aquell que la crida i que li obri tota la vida! També nosaltres no podem deixar de llevar-nos, córrer i obrir de bat a bat la nostra existència a Déu. Això és creure! «Obre, Verge joiosa, el cor a la fe, els llavis al consentiment, les castes entranyes al Creador. Mira que el desitjat de tots els pobles està trucant a la teua porta. Si tragues a obrir-li, passarà enllà, i després tornaràs amb dolor a cercar l'estimat de la teua ànima. Aixeca't, corre, obre! Aixeca't per la fe, corre per la devoció, obre pel consentiment.» (*Homilia*, 4). Maria fou l'instrument que col·laborà a fer possible l'obra salvadora de Déu. El Totpoderós no realitza la seva voluntat de manera impositiva. L'obra de Déu, portada a terme per l'Esperit Sant, respecta la llibertat de la persona. Jo puc obeir o no escoltar la seva crida. Però si l'àngel ens visités... què li diríem? faríem com la Verge Maria, que li ho dona tot? que es posa tota ella a disposició de la voluntat del qui la ve a visitar? La fe és aquesta disponibilitat total a l'amor de Déu, una disponibilitat que es fa obra d'amor. Què ens està demanant l'àngel de Déu per a aquest Nadal que s'apropa? Quina realització bondadosa està depenent del meu sí, de la meua resposta?

El Papa Francesc es pregunta: «Maria sempre ens porta a Jesús. És una dona de fe, una veritable creient. Com és la fe de Maria? La fe de Maria deslliga el nus del pecat. "El que va lligar la verge Eva, per la seva falta de fe, ho va deslligar la Mare de Déu per la seva fe" (Sant Ireneu). Per la misericòrdia de Déu, res no és impossible. Fins els nusos més enredats es desfan amb la seva gràcia. I Maria és la mare que amb paciència i tendresa ens porta a Déu, perquè deslligui els nusos de la nostra ànima amb la seva misericòrdia de Pare.» Deixem que l'Advent ens amoroïxi el cor endurit, i que la Verge Immaculada sigui la nostra protectora. Mantinguem-nos agraïts pel seu sí generós, aprenent dels seus compromisos de vida i perseverants amb Ella en la pregària perquè «*vingui a nosaltres el Regne del Pare*» (cfr. Mt 6,10).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **LAIA BUSQUÉ**

Pas a la felicitat

Una tarda del mes de juliol de 2011, la Laia Busqué va reflexionar sobre el que tenia i el que li faltava en la seva vida. «Feia temps que em sentia buida, com si tot el que tenia no fos per a mi», assegura. Va sortir de casa i va anar a parar a un banc de la catedral de Barcelona. Necessitava ajuda i la va trobar quan va entrar en un dels confessionaris. Va sortir plorant, perquè arran de la conversa amb el mossèn va sentir un alliberament molt gran, va deixar enrere molta pressió i va notar una calma interior. Havia sentit la crida de la fe. Un temps després va rebre el sagrament del bateig de mans de Mn. Joan Benito. La seva vida ha canviat.

Com va viure la conversió?

Va ser de cop, no hi va haver un coneixement de l'Evangeli previ, amb enamorament i posterior estimació de Jesús. Va ser, ara que el conec, com sant Pau. De la foscor, de la infelicitat, del rebuig, vaig passar a la llum, a la felicitat, a conèixer l'amor, l'estimació, a donar i rebre molt.

Com se sent, ara?

Em sento feliç, plena, faig exactament el que vull fer. Em sento valorada, estimada, respectada, feliç. Em sento integrada en una gran família. Abans de conèixer l'immens amor de Jesús, em sentia buida, infeliç, rebel...; portava una vida dissipada, amb un gran sentiment de solitud.

Com ha canviat la seva vida?

La meua vida ha fet un gir total. Participo activament en la meua parròquia, intento transmetre el que jo vaig sentir, perquè tothom conegui l'amor de Déu. La relació amb el meu entorn ha canviat molt, perquè he perdut amics, però n'he guanyat molts més.

Òscar Bardajó i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joan Baptista, profeta de justícia

Joan Baptista, que «serà ple de l'Esperit Sant des del si de la seva mare» (Lc 1,15), és sacerdot no solament en certs moments, sinó en la totalitat de la seva existència, anunciant així el nou sacerdot que apareixerà amb Jesús.

Escoltem el llibre de Malaquies: «Heus ací que jo enviaré el profeta Elies abans que arribi el dia gran i terrible del Senyor: ell convertirà el cor dels pares envers els fills i el cor dels fills envers els pares» (3,23s). «Heus ací que jo enviaré un meu missatger a preparar el camí davant meu i tot seguit entrarà en el seu temple el Senyor que vosaltres busqueu; i l'àngel de l'aliança, per qui vosaltres sospireu, heus ací que ve, diu el Senyor dels exèrcits» (3,1).

La missió de Joan és interpretada a base de la figura d'Elies: ell no és Elies, però ve amb l'esperit i el poder del gran profeta. En aquest sentit, aconsegueix també en la seva missió l'esperança segons la qual Elies tornaria i purificaria i aixecaria el poble de Déu, el prepararia per a l'arribada del Senyor mateix.

Amb això, Joan, d'una banda, queda inserit en la categoria dels profetes; de l'altra, però, queda al mateix temps alçat més amunt d'aquesta, perquè l'Elies que està a punt de tornar és el precursor de la vinguda de Déu mateix. En Jesús arriba el Senyor mateix i amb això confereix a la història la seva direcció definitiva.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

¿Qué juguetes le damos?

El complemento de la actividad lúdica son los juguetes. ¿Qué juguetes compramos? Tengo que recordar a los sufridos progenitores que al niño le gusta inventar, modelar, crear su propio juguete. Juguetes muy simples que despierten su imaginación. Nada más, ni nada menos. Piense que el juguete es para el niño lo que la tarjeta de presentación es para el adulto. Cuando un niño nos alarga un juguete suyo, en realidad nos está invitando a contactar con él, a entrar en su maravilloso mundo de fantasía.

La primera condición que debe caracterizar a un juguete es que sea divertido. El juguete ha de ser adecuado a las cualidades motrices y temperamentales del niño.

Hoy día tenemos cantidad de *niños-acumuladores-de-juguetes*, con armarios rellenos de estos artefactos aún sin estrenar, porque sus amorosos progenitores y demás parientes (abuelos, padrinos, etc.) se vuelcan en estos regalos y cuanto más caros mejor. El motivo que hay detrás de este exceso es nuestra ansia de que los niños nos quieran por encima de todo. Y también la sensación de culpabilidad que tienen muchos padres, que creen no dedicar suficiente tiempo a sus retoños (por exceso de trabajo, por separación matrimonial, etc.). Deseo que los padres tengan la suficiente intuición —y buena dosis de sentido común— para acertar con el juguete que pueda deleitar a su hijo, que lo recordará toda la vida.

Hoy día tenemos cantidad de *niños-acumuladores-de-juguetes*, con armarios rellenos de estos artefactos aún sin estrenar, porque sus amorosos progenitores y demás parientes (abuelos, padrinos, etc.) se vuelcan en estos regalos y cuanto más caros mejor. El motivo que hay detrás de este exceso es nuestra ansia de que los niños nos quieran por encima de todo. Y también la sensación de culpabilidad que tienen muchos padres, que creen no dedicar suficiente tiempo a sus retoños (por exceso de trabajo, por separación matrimonial, etc.). Deseo que los padres tengan la suficiente intuición —y buena dosis de sentido común— para acertar con el juguete que pueda deleitar a su hijo, que lo recordará toda la vida.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*. Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: I. Consciència de la complexitat

Han estat tres les qualitats de Gaudí que han permès el present esplendorós, d'abast mundial, de què frueix la Sagrada Família: consciència de la complexitat del real, autocrítica i paciència.

Gaudí afirma que «les coses, totes són molt complexes i, en el fons, sempre es troben racons misteriosos en què la nostra limitació s'hi perd». Gaudí és conscient de la complexitat del real i accedeix de mica en mica a la visió necessària per superar aquesta complexitat.

La força de la Sagrada Família rau en el seu teixit espiritual, posat al servei de l'ésser humà més il·letrat o menys sensible, amb la intenció que experimenti una emoció nova i desconeguda. El teixit espiritual és el conjunt d'elements que conformen la Sagrada Família i que estan interconnectats per una cartografia simbòlica i plàstica que els fa funcionar l'un en relació amb l'altre.

La complexitat forma part del somni de la totalitat que atrau Gaudí, l'arquitecte, o Dant, el poeta, o Ramon Llull, el místic i pensador. Per això Joan Maragall va exclamar: «Això no és arquitectura, és poesia!»

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 9. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / SI 84 / Lc 5,17-26]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.
- 10. ■ Dimarts** (□ Terrassa) [Is 40,1-11 / SI 95 / Mt 18,12-14]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.
- 11. ■ Dimecres** [Is 40,25-31 / SI 102 / Mt 11,28-30]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.
- 12. ■ Dijous** [Is 41,13-20 / SI 144 / Mt 11,11-15]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinian).
- 13. ■ Divendres** [Is 48,17-19 / SI 1 / Mt 11,16-19]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- 14. □ Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / SI 79 / Mt 17,10-13]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.
- 15. ■ † Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / SI 145 / Mt 11,2-11]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

IMMACULADA CONCEPCIÓ DE LA VERGE MARIA

▶ Lectura de llibre del Gènesi (Gn 3,9-15.20)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu cridà l'home i li digué: «On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat». Li digué el Senyor-Déu: «Qui t'ha fet saber que anaves nu? És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat». El Senyor-Déu digué a la dona: «Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganxat». El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló.»

L'home donà a la seva esposa el nom d'Heva, perquè ella ha estat la mare de tots els qui viuen.

▶ Salm responsorial (97)

R. *Canteu al Senyor un càntic nou: ha fet obres prodigioses.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriitures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriitura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.»

I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del libro del Gènesis (Gn 3,9-15.20)

Después que Adán comió del árbol, el Señor llamó al hombre: «¿Dónde estás?»

Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí.» El Señor le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo? ¿Es que has comido del árbol del que te prohibí comer?» Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto, y comí.» El Señor dijo a la mujer: «¿Qué es lo que has hecho?» Ella respondió: «La serpiente me engañó, y comí.» El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, serás maldita entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; establezco hostilidades entre ti y la mujer, entre tu estirpe y la suya; ella te herirá en la cabeza cuando tú la hieras en el talón.»

El hombre llamó a su mujer Eva, por ser la madre de todos los que viven.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *Cantad al Señor un cántico nuevo, porque ha hecho maravillas.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas: / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol San Pablo a los Romanos

(Rm 15,4-9)

Hermanos: Todas las antiguas Escrituras se escribieron para enseñanza nuestra, de modo que entre nuestra paciencia y el consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que Dios, fuente de toda paciencia y consuelo, os conceda estar de acuerdo entre vosotros, según Jesucristo, para que unánimes, a una voz, alabéis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En una palabra, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Quiero decir con esto que Cristo se hizo servidor de los judíos para probar la fidelidad de Dios, cumpliendo las promesas hechas a los patriarcas; y, por otra parte, acoge a los gentiles para que alaben a Dios por su misericordia. Así dice la Escritura: «Te alabaré en medio de los gentiles y cantaré a tu nombre.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquél. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco a varón?» El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

Anunciació, d'El Greco. Museu de Belles Arts de Budapest

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Maria, l'afavorida de Déu

En el cicle litúrgic que acabem d'encetar (A), els textos evangèlics de l'Advent quasi no fan referència a Maria. La festa de la Immaculada ofereix l'ocasió de subratllar el seu protagonisme en la concepció i en el naixement de Jesús. Si més

no, aquest és el text evangèlic que se'ns ofereix en la litúrgia d'avui. Ens centrarem en la salutació de Gabriel a Maria perquè és la solemnitat de la salutació el que la deixa perplexa.

La salutació ofereix tres mots significatius. Primer, «alegra't». Aquest mot, en el context de la salutació

de part de l'enviat de Déu, va molt més enllà de la banalitat que comporta la fórmula que s'utilitza en una trobada («Déu te guard»). El ressò de les salutacions profètiques a Jerusalem, filla de Sió (So 3,14; Za 9,9), s'entreveu en aquesta salutació de Gabriel a Maria. S'hi està expressant la joia de la Bona Notícia de Déu.

Tot seguit, l'àngel, en comptes d'anomenar-la pel seu nom, Maria, li diu «afavorida de Déu». És el que millor expressa qui és Maria. El mot està emparentat amb la paraula *gràcia*, que vol dir fonamentalment *do: la que és objecte del do de Déu*. Aquesta connotació constitueix la base de tota la mariologia, de to-

ta la presentació de Maria com a especialment enllaçada amb el misteri de la salvació. Maria és la que és objecte del do de Déu. Sobretot com a Immaculada.

Però la salutació va encara més enllà: «El Senyor és amb tu». És el nom del Déu de l'aliança: «Jo seré amb vosaltres», diu Jahvè a Moïses, quan aquest li pregunta quin és el seu nom (Ex 3,14). El nom de Déu, allò que el defineix, el que el caracteritza: Déu és el qui és amb el poble. Maria representa aquí la resta fidel d'Israel, a la qual Déu es fa present. Maria és el poble de Déu que espera i acull el Messias.

Oriol Tuñí, SJ

Visita de responsables universitaris de La Salle

La tarda del dia 14 de novembre va visitar l'Arquebisbe i Copríncep d'Andorra el Germà Claude Reinhardt, membre del Consell General de La Salle i encarregat de la supervisió de les Universitats La Salle del món, que anava acompanyat pel Rector de la Universitat Oberta La Salle d'Andorra (UOLS), Dr. Lluís Vicent i Safont. Van informar al Copríncep episcopal de les seves activitats i del funcionament de la Universitat i han departit sobre educació en les 120 universitats de la Congregació La Salle al món i sobre el moment que està vivint la Universitat Oberta La Salle a Andorra, amb seu a La Massana.

La vocació de la UOLS és global: comparteix els seus graus amb altres universitats, ofereix models a distància o híbrids amb presència distribuïda (en diferents llocs del planeta) i ofereix als estudiants la possibilitat d'obtenir dobles titulacions.

UOLS ofereix títols en el marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior (Procés de Bolonya) i ofereix la possibilitat d'obtenir dobles titulacions amb universitats associades, fent que els estudiants puguin obtenir titulacions tant europees com d'altres continents.

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguieu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

apunta imatge part

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfocau la imatge no es projecten ombres. També cal que mantingueu el paper lleu. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu.

Sant Climent de Taüll recupera el seu esplendor original

L'església de Sant Climent de Taüll quedà petita per a acollir les autoritats i els fidels que s'hi varen congregar el dissabte 23 de novembre, per contemplar la nova projecció virtual sobre les pintures de l'absis de l'església, que ha substituït la còpia sobre escaiola del 1960 de la pintura mural romànica catalana més important. L'Arquebisbe d'Urgell presidí la inauguració de la projecció juntament amb el Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Sr. Ferran Mascarell i l'Alcalde de la Vall de Boí, Sr. Joan Perelada.

Aquesta recreació virtual representa amb tot detall i un gran realisme les pintures que s'han conservat de l'any 1123, data en què l'església fou consagrada. Es tracta d'una fidedigna còpia immaterial de les pintures originals conservades al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). Però la presentació virtual permet també admirar com hauria pogut ser l'absis pintat en la seva totalitat, omplint els fragments perduts amb imatges noves que s'han realitzat a través d'una llarga recerca documentada. La recerca ha permès també descobrir que, amb tota seguretat, a l'església hi havia altres pintures murals abans de les del mestre de Taüll, segons va anunciar el Director general de Patrimoni, Sr. Joan Pluma.

La visita a Sant Climent de Taüll compta ara amb un cicle lumínic de mitja hora en bucle sobre les pedres de l'absis, que inclou la presentació fixa de les pintures conservades (17 minuts); un espectacular audiovisual animat en què es mostra el procés de realització de la pintura fins a arribar al resultat final (10 minuts), i 3 minuts per a contemplar la paret nua, però amb les traces de pintura deixades per l'arrencament del fresc el 1919. A més, es poden veure també els fragments originals trobats després d'extreure la reproducció d'escaiola i que fins ara no eren visibles.

El projecte s'ha realitzat entre el Departament de Cultura de la Generalitat i l'Obra social La Caixa amb la col·laboració del Bisbat d'Urgell i el Consorci de Patrimoni de la Vall de Boí i el MNAC.

Mons. Vives felicità els tècnics que han fet possible la realització d'aquest projecte i totes les institucions que hi han col·laborat i es congratulà especialment del sentit litúrgic i teològic que amb la nova projecció l'església de Sant Climent es veu reforçat. En aquest sentit notà com la Paraula de Déu és l'inici de la projecció de la pintura de l'absis que dona lloc a l'Alfa i l'Omega, Jesucrist, el Pantocràtor, que mostra la seva divinitat per la seva mandorla però al mateix temps té els seus peus tocant a la terra per mostrar la seva encarnació. També apareixen clarament projectats la mà creadora de Déu, que es complau en l'ofrena d'Abel, i Caïn i Abel com a signe de la lluita entre maldat i bondat que sempre hi ha entre els humans. Igualment l'Anyell de Déu, vivent i amb molts ulls, brandant la creu, que ens diu que el Pantocràtor és el qui ha donat la vida, humilment, com un anyell que duïen a l'escorxador pel bé de tota la humanitat.

Festa del Patró a Sant Climent de Taüll

A Sant Climent de Taüll, i tot coincidint amb la festa del Sant Patró de l'església el dia 23 de novembre, Mons. Joan-Enric Vives va presidir la missa vespertina del dia, que coincidia amb la solemnitat de Crist Rei, acompanyat d'un nombrós grup de fidels de Taüll i de tota la Vall de Boí. Concelebraren la missa el Sr. Rector, Mn. Jordi Vásquez i Mn. David Codina. Mons. Joan-Enric, va visitar la rectoria i es va interessar per la situació pastoral de la comunitat. Pogué visitar també l'església de Santa Maria de Taüll admirant les noves reproduccions de les pintures de la nau, amb suport de paper gel que s'hi han realitzat recentment.

A la seva homilia l'Arquebisbe manifestà el seu goig per poder-se fer present durant tota aquella jornada a Taüll i poder conèixer la realitat d'aquella paròquia. En la festa de Crist Rei digué que la reproducció virtual inaugurada aquell mateix dissabte era la millor representació plàstica de la festa litúrgica: Crist el Senyor, Rei de tot el món i «que vindrà a jutjar vius i morts, i el seu Regnat no tindrà fi». Tingué un record agraït per tots els qui han fet possible aquesta projecció virtual de gran qualitat i s'alegrà especialment d'haver pogut recuperar l'altar com a lloc central de l'església, amb el seu frontal on apareix la figura de St. Climent III Papa, successor de St. Pere, en un frontal del segle XVII. Mons. Vives animà als fidels a treballar perquè el Regne de Crist, regne de pau i justícia, regne d'amor i caritat, s'instal·li en el nostre món. I mostrà el seu desig que a partir d'ara l'església de Sant Climent pugui tornar a acollir les misses exequials pels difunts de la Vall de Boí que posteriorment reben sepultura en el cementiri adjacent.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

ADVENT-NADAL 2013

«A Déu res no li és impossible» (Lc 1,37)

A Déu res no li és impossible, però li som necessaris per poder fer-se present i actuar en el nostre món. Li cal el nostre «sí», lliure i conscient, perquè el seu projecte d'amor es realitzi plenament en aquell temps i en aquell espai on nosaltres existim. No som accessoris ornamentals d'un destí que indefectiblement va seguint el seu curs. Som protagonistes i artífexs d'una història personal que pot contribuir més o menys, millor o pitjor, a la gran història sagrada que la humanitat sencera va escrivint al llarg dels segles en diàleg amb Déu.

Déu, tot i ésser etern i infinit, no resta impassible i indiferent, fora de la nostra història, esperant la fi dels temps per veure llavors com ens hauran anat les coses. Vol il·luminar els nostres camins.

Vol sostenir-nos i orientar-ho tot a fi de bé, però no ho vol fer sense la nostra cooperació. Ens ha encomanat a nosaltres al món, i allò que ell desitja i

suscita per al bé de cadascú i de tots, sense la nostra col·laboració explícita, no aconseguim dur-ho a terme. Aquesta és la nostra grandesa: poder col·laborar activament amb Déu per al nostre propi bé, el bé dels altres i del món sencer.

Maria de Natzaret ens és a tots model i exemple de disponibilitat a l'acció de l'Esperit de Déu. Amb Maria, som convidats a deixar-lo entrar en la nostra vida, a fi que la Paraula Eterna de Déu s'encarni i es faci visible en la nostra petita història. Com Maria, no sabem d'antuvi què vol fer Déu, ni amb quins mitjans ho realitzarà, però sabem del cert que per a ell, res no li és impossible, sempre que nosaltres hi col·laborem.

Mn. Cinto Busquet